Vrijdag 30 Juni 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4245

AMIGOE DI CURAÇAO

VOOR BETER GRAVEERWERK ED. H. RAGHUNATH | Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld.. | Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. | Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38. | ED. H. RAGHUNATH Madurostr. 26., tel. 1397 UW JUWELIER

Russen veroveren tweemaal het gebied van Nederland.

DAGORDERS VAN STALIN.

Stalin heeft een dagorder gericht aan Generaal Rokossovsky waarin hij zeide, dat de troepen van het eerste Wit-Russische front na de tegenstand van de omsingelde Duitse troepen bij Bobruisk overkomen te zijn, in een bestorming deze stad en groot spoorwegknooppunt tevens machtig verdedigingscentrum der Duitsers veroverd hebben.

In een andere dagorder, welke gericht was aan Generaal Meretskov zeide Stalin, dat de stad Petrozavodsk, hoofdstad van de Karelische Finse Republiek, bevrijd werd als gevolg van een diepe omsingelingsbeweging na een landing op de Westelijke oever van het Onegameer. De Russen veroverden ook het spoorwegstation Kondopoga, waardoor de gehele spoorlijn tussen Kirov en Murmansk van den vijand gezuiverd werd. Voor deze overwinning bepaalde Stalin, dat 24 salvo's in Moskou gevuurd zouden worden door 324 kanonnen (Londen, (AP) 29.6).

NAAR MINSK.

Russel Landstrom seint uit Londen:

De Russen rollen de gehavenden en gedesorganiseerde Duitse strijdkrachten terug in wat een militaire gezagsdrager van Moskou beschreef als „de grootste militaire nederlaag in de geschiedenis" en verzamelden zich voor een beslissende aanval op Minsk, de grootste Duitse sterkte op Russisch grondgebied.

De vordering van de Russische legers is zó snel, dat zelfs de snelste nieuwsberichten achter geraken bij de gebeurtenissen aan het slagfront en zowel Russische als Britse waarnemers voorspelden de val van het bastion tegen het einde van de week.

Vele berichten zeiden, dat de Russische kanonnen reeds in Minsk gehoord worden. Van alle beschikbare inlichtingen was de toestand Donderdagavond als volgt. De voorste troepen van Generaal Rokossovsky, die uit het Zuiden en Zuid-Oosten oprukken bevinden zich op minder dan 55 kilometer van Minsk. De Russen isoleren vijandelijke groepen, die dan meedogenloos met artillerievuur bestookt worden. Andere machtige Sovjet-colonnes naderen uit Oostelijke richting en Noord-ostelijke richting en sommige van deze troepen bevinden zich reeds op 65 kilometer van Minsk.

Komende uit Orsja zullen Tsjernyakhovsky's troepen spoedig Borisov inpalmen en verder naar het Noorden schijnt Polotsk ook spoedig te zullen vallen.

In zes dagen strijd aan de Russische fronten drongen de Russen ten Noorden van Orsja door tot een afstand van meer dan 200 kilometer en omsingelden zij tien Duitse divisies, terwijl een niet verwacht aantal groepen werd opgeruimd en meer dan 6000 plaatsen veroverd werden. Men vernielde enkele honderden tanks en even zovele vliegtuigen. Ongeveer 65.000 vierkante kilometer terrein werd bezet.

Met de verklaring, dat de Duitse nederlaag biezonder gekenmerkt wordt door het groot aantal gevangenen zeide de radio van Moskou: „Het Rode leger valt hier aan op de meest kwetsbare plek omdat reserves thans het grootste probleem vormen voor het Duitse Hoofdcommando". De militaire opinie is, dat de Duitse zwakheid in pantserstrijdkrachten een der voornaamste redenen van de nederlaag is. Dat de Russen zoveel konden bereiken in minder dan een week wordt toegeschreven aan de schitterende steun van hun luchtmacht, welke evenals de Geallieerde luchtmacht in het Westen de Luftwaffe overweldigt.

Ook zegt men, dat Stalin misschien eerst aanviel op de Karelische landengte om de Duitsers ertoe te bewegen Finland te stutten en aldus de Wehrmacht elders te verzwakken. Doch niettemin gelooft men, dat de Duitsers hun Finse bondgenoten niet op doeltreffende wijze kunnen helpen (Londen, (AP) 29.6).

DE OPZIENBARENDE OPMARS DER RUSSEN.

door
Eddy Gilmore.

De afdelingen van het Rode leger zich in de Berezina ten Noord-Oosten van Minsk terwijl de genie-troepen van twee Russische legers in alle haast pontonbruggen aanleggen voor een massale oversteek van de laatste natuurlijke versperringen voor de hoofdstad van Wit-Rusland. De veldberichten zeiden, dat de eerste afdelingen stieten op een heftig vuur van de grote Duitse strijdkrachten op de Westelijke oever en van kanonstellingen ten Westen van de rivier, doch er zijn geen tekenen, dat de terugtrekkende nazies in staat zullen zijn hier stand te houden. Hoewel de strijd fel was schijnt te toegangspoort naar Minsk open te zijn. Grote zwermen van Stormoviks, Yaks en middelzware bommenwerpers onderhielden de gehele dag en nacht het offensief tegen de gebroken Wehrmacht. De Rusen zeiden, dat 71 nazievliegtuigen werden neergeschoten binnen 24 uur.

De grootste oversteken geschieden onder leiding der staven van Generaal Ivan Tsjernyakhovsky's derde Wit-Russische leger en Generaal Ivan Begramians eerste Baltische leger, allebei **veteranen op het gebied van** oversteken onder vuur.

Ten Zuid-Westen van Minsk beweegt het eerste Wit-Russische leger van Maarschalk Konstatin Rokossovsky zich snel door de vallei van de Ptich naar Minsk. Dit leger heeft reeds de buitenste defensies van de stad doorbroken.

Rokosovsky's strijders hebben de rivier de Berezina reeds ver achter zich gelaten en openden de verkeers- en spoorweg van Gomel naar Minsk met behulp der vliegtuigen van den Kolonel Generaal van de Luchtmacht Sergei I Rudenko, welke steun bieden op een wijze als zelden gezien in deze oorlog.

De tweezijdige flankbewegingen van het Rode leger — een ten Noorden van Minsk waardoor de spoorlijn van de stad naar het Noorden reeds doorgesneden is en een ten Zuiden in de richting van Baranowicze — hebben voor de Duitsers een veel ernstiger belang aangenomen.

De meest Noordelijke stormloop ging ten Zuiden van Polotsk en bereikte stellingen op 16 kilometer van dit belangrijke verkeerscentrum, terwijl een andere groep kwam binnen 18 kilometer van de spoorlijn, welke Riga met Wit-Rusland verbindt.

Bagramians troepen bevinden zich in deze Noordelijke hoek van Wit-Rusland op slechts 130 kilometer van de grens van de Republiek Littauen, op 77 kilometer van de grens van de Republiek Letland en op 310 kilometer van Kaunas, de hoofdstad van Littauen. De correspondenten rapporteerden dat zich een toneel van ongeëvenaarde vernieling van Duits materiaal vertoont langs de drie hoofdwegen, welke naar Minsk leiden.

Majoor Peter Trovanovsky van „Rode Ster" zeide, dat hij 67 vernielde Duitse automobielen zag op de weg van Bobruisk naar Minsk en men vertelde hem dat er honderden Duitsers onder lagen.

Het aantal Duitse doden en gevangenen steeg naar de 150.000 voor de laatste vijf dagen in Wi-Rusland. Rokossovsky's artillerie-chef Kolonel Generaal Kazakov richtte de „Katusja's" — dodelijke veelloops mortieren — op de vluchtende Duitsers. Bij de beschrijving van een toneel waar de Russen vijf divisies opruimden, meer dan 16.000 manschappen doodden en 18.000 gevangenen namen ten Zuid-Oosten van Bobruisk, zeide een Russische correspondent: „Slechts ooggetuigen kunnen een idee hebben van de omvang van deze vernieling. Het ziet ernaar uit alsof een wervelstorm over deze velden van doden is gegaan."

„Pravda's" correspondent Leo Tolnukov, die zich met Generaal Z. F. Zakharivs leger voortbeweegt over de verkeersweg van Mogilev naar Minsk, welke de middenloop van de Berezina kruist, rapporteerde, dat de Sovjet-troepen zich ver ten Westen van de Drut bevinden en de Berezina naderen. „Pravda" zeide, dat Noordamerikaanse Boston bommenwerpers met Russische vliegers deelnemen aan de reusachtige luchtaanvallen, terwijl Airacobra's de gevechtsvliegtuigen helpen. Het blad zeide, dat de Stormovik bommenwerpers 200 vrachtauto's en meer dan 300 **andere voertuigen vernielden in een stad aan de Lepel-Berezina** lijn. De Bostons zouden de terugtrekkende Duitse colonnes aanvallen van 500 tot 600 meter hoogte (Moskou, (AP) 30.6).

Een hoog gezelschap op inspectietocht in Engeland: Van links naar rechts: Premier Mackenzie King van Canada; Premier Churchill van Groot Britannië; Premier Peter Fraser van Nieuw Zeeland; Generaal Dwight D. Eisenhower, Opperbevelhebber der invasiestrijdkrachten; Sir Godfrey Huggins, Premier van Zuid-Rhodesië en Maarschalk Jan Christiaan Smuts, Premier van Zuid-Afrika.

DE NOORDAMERIKAANSE VERLIEZEN IN DE OORLOG.

Op een persconferentie deelde de Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson mede, dat de Noordamerikaanse verliezen in de oorlog, inbegrepen de eerste twee weken van de strijd in Normandië, in totaal 244.158 manschappen bedragen. Hiervan werden 55.206 gedood: 35.104 van het leger en 20.102 van de marine, de mariniers en de kustwacht.

Tot en met 13 Juni bedroegen de verliezen van het leger 179.823 waarvan 32.022 gedood werden, 73.668 gewond, 37.766 vermist en 36.467 gevangen.

Hiertoe — als legde hij uit — behoren niet de verliezen in Frankrijk, omdat de optelling van de afzonderlijke namen der slachtoffers, welke van het slagveld worden overgeseind naar het Departement van Oorlog, achter is bij de feitelijke gebeurtenissen (Washington, (AP) 29.6)

DE REDEVOERING VAN PERON.

John Hightower seint uit Washington:

Het State Department heeft aan de Noordamerikaanse pers enkele uittreksels verstrekt van de redevoering, welke drie weken geleden in Argentinië gehouden werd door den Argentijnsen Minister van Oorlog Kolonel Juan Peron. Een gezaghebbende bron, die geen andere identificatie wenst, zeide dat de rede in feite wordt beschouwd als uiting van een totalitaire politiek voor Argentinië onder het huidige régime dat niet erkend wordt door de Verenigde Staten en de meeste ander Amerikaanse landen. Het State Department verstrekte de uittreksels van Perons redevoering met de uitleg, dat het vele verzoeken ontvangen had omtrent de rede. Toen zij werd uitgesproken in La Plata op 10 Juni trok zij weinig aandacht omdat het slechts vier dagen was na de invasie van Frankrijk. Onder de Noordamerikaanse gezagsdragers in Washington erlangde zij echter een grotere interesse dan enige andere verklaring over Latijns Amerikaanse aangelegenheden in de laatste tijd. Blijkbaar was het die interesse, welke het Departement ertoe leidde de ongekende stap te nemen met het rapporteren der verklaringen van een gezagsdrager van een vreemd land. Peron voerde aan, dat het voor Argentinië geen verschil zou uitmaken of de Verenigde Landen of de As de oorlog winnen. Hij zeide, dat er geen vooruitzicht is op een verzekering van de vrede in de wereld. De winnende landen — aldus Peron — zullen aan de vredestafel redetwisten en trachten de onzijdige landen welke niet deelgenomen hebben aan de oorlog tegen hun gemeenschappelijken vijand erbuiten te houden.

Peron braeht Argentinië onder bij de „tevreden" landen van de wereld en zeide: „Wij wijden ons slechts aan **onze nationale uitbreiding** door de ontwikkeling van onze hulpbronnen en de beschikking **van onze overtollige** producten in verscheidene wereldmarkten teneinde te verkrijgen wat wij nodig hebben".

Tegelijk verklaarde Peron: „Indien door diplomatie niet het politieke doel bereikt kan worden dat wij ons gesteld hebben dan is het nodig de beste omstandigheden te scheppen om het door geweld te bereiken, mits de situatie ons deze uiterste maatregel noodzakelijk doet schijnen".

Hij sprak voorts over de noodzaak om „de kracht van onze strijdkrachten op te voeren ..... overeenkomstig Argentinië's belangrijkheid teneinde de waardering en aandacht te genieten welke het verdient in het wereldconcert en in de continentale familie van landen." Hiertoe moet Argentinië een machtige zware industrie opbouwen waarvoor het officieel ingrijpen van de staat ongetwijfeld nodig is. (Washington, (AP) 29.6).

INRUILING VAN DUITSERS EN ARGENTIJNEN.

De Argentijnse Ambassade te Washington maakte bekend, dat de onderhandelingen voltooid zijn voor de inruiling van Argentijnse en Duitse diplomatieke en andere autoriteiten. De vroegere Duitse diplomaten en andere autoriteiten zullen begin Juli naar Lissabon vertrekken op twee schepen: de „Cabo de Buena Esperanza" (Spaans) en de „Rio Jachal" (Argentijns). Slechts één schip — het Argentijnse — zal de terugreis naar Buenos Aires maken om de Argentijnse onderdanen die zich in Duitsland bevonden naar huis te brengen.

De Britten en Noordamerikanen hebben reeds het vrijgeleide toegezegd (Washington, (AP) 29.6).

EEN BELANGRIJKE CONFERENTIE.

Generaal Eisenhower heeft deze week een belangrijke conferentie gehouden waarbij Churchill en alle bevelhebbers van het tweede front aanwezig waren (Vooruitgeschoven Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 29.6)

292 DUITSE TANKS VERNIELD.

Gemeld wordt, dat 292 Duitse tanks ontwricht of vernield werden in de Normandische strijd sedert de invasie (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 29.6).

Het nieuws van vandaag.

Fantastisch is het woord, waarmede men het Russische offensief moet bestempelen. Binnen een week tijds hebben de Sovjet-legers een gebied veroverd, dat ongeveer tweemaal zo groot is als Nederland. Gisteravond werd gemeld, dat het veroverde gebied reeds ongeveer 65.000 vierkante kilometer besloeg (oppervlakte van Nederland 35.000 vierkante kilometer).

De grootste afstand, die de Russen aflegden in deze tijd was 200 kilometer; bijna even ver als van Caen naar Parijs. Minsk, de hoofdstad van Wit-Rusland, wordt al rechtstreeks bedreigd nu het leger van Generaal Rokossovsky de buitenste defensies doorbroken heeft. De legers van de Generaals Tsjernyakhovsky en Bagramian zijn bezig met de oversteek van de Berezina, verder naar het Noorden. In het Zuiden werd de Berezina reeds overgestoken en in een dagorder maakte Stalin bekend, dat Bobruisk veroverd is. De nederlaag, welke de Duitsers thans in Wit-Rusland lijden is de „grootste der geschiedenis", volgens berichten uit Moskou.

De wehrmacht zou binnen één week reeds 150.000 man verloren hebben aan doden, gewonden en gevangenen.

Deze successen zijn echter niet de enige, welke de Russen boeken.

In de strijd tegen Finland is Petrozavodsk, hoofdstad van de Karelische Republiek, veroverd. De gehele spoorlijn tussen Leningrad en Murmansk is nu gezuiverd van vijandelijke troepen.

In Normandië woedt de strijd nog voornamelijk om Caen. Montgomery heeft zijn bruggehoofd over de Odon uitgebreid en slaat alle tegenaanvallen af, welke de Duitsers ondernemen. Bij Cherbourg is het vliegveld Maupertus thans in Noordamerikaanse handen en de Duitsers, die nog zaten in de omgeving van de haven zijn grotendeels opgeruimd. Slechts op Kaap de la Hague biedt de vijand nog verzet van enige betekenis.

Tet weer blijft de verrichtingen van de luchtmacht in het Westen nog altijd belemmeren maar niettemin wisten de Geallieerde vliegtuigen toch hevige verliezen toe te brengen aan het vijandelijke verkeer op de wegen, die naar het slagveld in Normandië leiden.

Uit Italië wordt wederom een algemene vordering gemeld ten Westen van het Meer Trasimeno. Thans is het vijfde leger op 50 kilometer van Florence en ook nadert men Livorno steeds meer. Het achtste leger nam Castiglione del Lago, de grootste stad ten Westen van het meer Trasimeno.

Het gaat om Caen

door
WES GALLAGHER.

Twee vooruitgeschoven Britse colonnes bewegen zich in tegengestelde richting voort in de omgeving van Caen. Men kan zeggen, dat zij een lus van 16 km. wijdte hebben gesloten om deze Franse havenstad. De Duitsers werpen zware bepantserde troepen tegen het bruggehoofd bij de Odon, maar hun zij-aanvallen zijn zonder succes. Zes kilometer ten Westen van Caen ligt het dorpje Marcelet. Ook dit plaatsje is inmiddels al weer ingenomen en tot een uitvalspunt gemaakt van Montgomery's troepen.

Deze uitval is Oostwaarts gericht, dus in de richting van Caen. Een van de vliegvelden bij Caen wordt hierdoor bedreigd. Volgens de laatste meldingen zijn de Geallieerde heirscharen er nog slechts een kleine kilometer vandaan. Tot nu toe hebben de Geallieerden hier feitelijk maar een vliegveld genomen binnen het terrein van het bruggehoofd te Maupertus bij Cherbourg.

In de meer Westelijk gelegen Noordamerikaanse sector deed Generaal Omar Nelson Bradley enkele aanvallen in Zuidwaartse richting. Deze uitvallen zijn gericht op wegenkruispunt bij Saint Lo, kennelijk dus om de eigen verbindingslinies te versterken.

De soldaten zijn overigens nog steeds doende de afnemende weerstand in het Noordwestelijke uithoekje bij Kaap de la Hague te overmogen.

Het herstel van de haven.

Inmiddels heeft het Hoofdcommando aangekondigd, dat Commodore William Sullivan, een van de bekendste deskundigen op het gebied van bergingsvraagstukken, reeds is aangevangen met het herstel van de havengerieven van Cherbourg. Sullivan heeft vroeger soortgelijk werk gedaan te Pearl Harbor, Casablanca, Oran en te Napels.

Bij hun pogingen om Caen in te nemen, vechten de Britten thans in de omstreken van Esquay in het gebied van Odon, dat steeds groter wordt. Esquay ligt ten Zuiden van Caen. Ook wordt gevochten in Troarn, dat ten Oosten ligt. De opmarsen hebben een totaal aantal kilometers van ongeveer 18 bereikt. Het kruispunt hier is een vitale plek, want de voornaamste vier toegangswegen van Caen kruisen elkaar hier. Vermoedelijk, maar algehele zekerheid heb ik hieromtrent niet, liggen al deze vier wegen reeds binnen het schootsveld van het grote geschut der Geallieerde liniën.

Ook de Britse marine helpt het bruggehoofd bij Esquay, dat zoals gezegd steeds groter wordt en thans al ongeveer 8 km. over de Odon is ten Zuid-Westen van Caen. Het slagschip „Rodney" ligt voor de kust en schiet zijn kanonnen af. De draagwijdte van de scheepskanonnen van de „Rodney" is ongeveer 33.000 yards (een yard is weinig minder dan een meter, dus de kanonnen schieten wel ongeveer 30 km. ver — Red.).

Rommel doet al het mogelijke om de Britse saillant over de Odon te stuiten. Hiertoe heeft hij zijn reserves uit Frankrijk en zelfs uit Duitsland laten aanrukken naar Normandië. Tot nu toe heeft hij een grote en drie kleinere tegenaanvallen gedaan, maar alle zonder succes.

Ten Noorden van C[illegible] maar weinig gestreden. De voorste troepen staan ongeveer 3 km. van de stad. In het Noord-Oosten vielen Britten Bréville aan, dat ongeveer anderhalve kilometer ten Oosten van de Orne en 5 km. ten Zuiden van haar monding gelegen is.

De Parijse radio zeide, dat Britten en Canadezen aan de Oostoever van de Orne-monding geland zijn. De haven van Cabourg, 6 km. verder zou hierdoor ingenomen zijn, maar tot nu toe zwijgen de Geallieerden hierover. Een Britse stafofficier zeide gisteravond tegen AP-man Roger Greene, dat de Duitsers al wat zij aan bepantsering hebben, in de strijd werpen tegen de Britse saillant over de Odon. De Duitsers, zo zeide hij, trachtten met alle macht zich met hun bepantsering in te vreten in onze linies, maar zij zijn hierin niet geslaagd. Greene haalde dezen officier aan in het telegram, dat hij kort voor middernacht kon verzenden.

Ook zeide Greene, dat de Duitsers grotere versterkingen uit het Zuiden aan laten rukken. De angst van de Duitsers blijkt wel het beste uit het feit, dat zij tot nu toe hun voertuigen slechts lieten rijden onder de beschutting der duisternis, omdat de Geallieerden immers de baas zijn in de lucht. Donderdag zijn zij daarentegen voor het eerst begonnen overdag hun legers te vervoeren, met het gevolg dat er alras een honderd plat geschoten waren! Volgens Greene zijn de beide 'muren' van de corridor, die men over de Orne heeft weten te slaan, stevig.

Hard wordt er thans gewerkt aan de pieren te Cherbourg, die nu in Geallieerde handen zijn. De laatste pieren begaven het, toen Marauder-vliegtuigen, wel 2000 meter hoog, het hunne deden en zware springstoffen afwierpen op de pieren, die nog door de Duitsers bezet waren. De Duitsers begonnen met witte vlaggen te zwaaien, toen de rook wat opgetrokken was.

Marine-eenheden houden de wacht in het Kanaal en bewaken de Kanaal-eilanden, waar naar men wil twee Duitse divisies zijn afgesneden. Britse torpedobootjagers onderscheppen convooien, die zich erheen begeven om voorraden te brengen. Op de eilanden staan evenwel kanonnen, die tot de 40 km. dragen. Zij zouden dus het schiereiland bij Cherbourg wel kunnen beschieten, maar zij zwijgen, omdat de Duitsers toch de resultaten niet zouden kunnen waarnemen.

In totaal schat men het aantal krijgsgevangenen op 37.000 Duitsers. Als dit zo door gaat, zal Hitler weldra geen extra klas reservisten meer over hebben om in de onderscheidene fronten in het gevecht te werpen.

Don Whitehead, de AP-berichtgever, die zich bij de Noordamerikaanse troepen bevindt, haalde gisteren een staf-officier aan, die de lange stoeten van krijgsgevangenen had gadegeslagen. Deze officier zeide, dat vijf jaren oorlogvoering de Duitse jeugd van haar beste deel beroofd had. Steeds vormen jongelui van 20 tot 28 de ruggegraat van een goed georganiseerd leger en nu blijkt, dat de meeste krijgsgevangenen nog beneden de 20 zijn of ouder dan 30.

De inneming van Caen zal van groot belang zijn voor de Geallieerden, omdat [illegible] havengerieven zal uitbreiden en [illegible]

(Wordt vervolgd op pag. 3)

De eerste Jaarlijkse Vergadering van de Curaçaose Persvereniging.

Isaac Blochs initiatief herdacht.

De Secretaris van de N.J.K. schrijft ons:

De Curaçaose Persvereniging, heeft verleden Dinsdag haar eerste jaarlijkse vergadering gehouden. Gelijk men weet is aan het bestuur der Curaçaose Persvereniging, bestaande uit de Heren Dr. Joh. Hartog, Is. Bloch en J. A. M. Hart, door de Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd ook het bestuur van het herwaarts overgeplaatste zetels van de Nederlandse Journalisten-Kring en de Nederlandse R. K. Journalisten-Vereniging opgedragen. Genoemde vergadering was tevens bedoeld als jaarlijkse vergadering dezer beide verenigingen.

In het jaarlijks verslag van den secretaris **Is. Bloch** werd allereerst stil gestaan bij de wording van de Curaçaose Persvereniging op 7 April 1943 en de overplaatsing van bovengenoemde zetels, in verband waarmede dank wordt gebracht aan Zijne Excellentie **Dr. P. A. Kasteel, Mr. Sylvain Groen** en **Mr. A. A. G. Smeets** voor hun medewerking in dezen. De N.J.K. heeft één erelid, Dr. P. A. Kasteel. 11 leden op Curaçao, 2 in Suriname, 1 in Buenos Aires en 1 in New York. In New York en Londen bestaan bovendien eigen groepen van de N.J.K. welker ledentallen hier nog niet bekend zijn. (die in Londen telt 27 leden, waarvan 5 buitengewone leden — Red.) De N.R.K.J.V. telt 8 leden en één erelid Z. H. E. Mgr. P. I. Verriet O. P.

Gebeurtenissen die pers op Curaçao betreffende waren de bezoeken van den Surinaamsen redacteur **Findlay**, den bedrijfsleider van Aneta **Vas Dias**, de aanstelling van **H. de Wit** aan de Beurs. **Brummel Goodman** aan Daily Force. **Winters** aan de G.P.D., het bezoek van Venezolaanse en Haïtiaanse journalisten, contact met de Journalisten-vereniging van Venezuela, de publicatie van "Journalistiek Leven in Curaçao" van **Dr. Joh.** Hartog in de Amigoe di Curaçao, de jubilea van de N. J. K. en de N. R. K. J. V. Verschillende huishoudelijke zaken en vraagstukken van plaatselijke aard werden op vergaderingen **besproken**.

Het financieel verslag sloot met een batig saldo van 61.20 gld.

De Secretaris van de Ned. R. K. Journalistenvereniging, **J. A. M. Hart**, had buiten hetgeen in voornoemd jaarlijks verslag gemeld werd, voor zijn vereniging geen nieuws te melden en zeide een afschrift van het eerstgenoemde ook in zijn archief te zullen opbergen.

Hierna hield de Voorzitter Dr. Joh. Hartog een toespraak, waarin hij allereerst enkele formele zaken afhandelde, en later o.a. opmerkte:

„Men kan niet zeggen, dat onze vereniging geen succes is geworden. Van de vele clubjes en verenigingen, die Curaçao telt, is onze vereniging een der weinige, die samenkomen om te werken en slechts in enkele gevallen van vreemd bezoek voor een maaltijd of partij".

Na voorts nog enkele gebeurtenissen te hebben gememoreerd en algemene zaken te hebben besproken betreffende de samenwerking met New York en Londen, zeide de spreker nog:

„Uit de gegevens die ook hier op Curaçao thans gepubliceerd zijn is wel duidelijk geworden, dat ook in het bezette gebied bij de confessionele groepen het bewustzijn is wakker geworden, dat de scheidingslijnen tussen de onderscheidene groepen van het ene volk der Nederlanden soms te scherp getrokken zijn. Gij herinnert u nog, hoe ik in mijn vorige openingsrede het een en ander heb uiteengezet omtrent de redenen die ons er toen reeds toe geleid hebben een basis te leggen waarop katholiek- en niet-katholiek op Curaçaos persgebied konden samenwerken, een wijze van samenwerking die de volle goedkeuring van onze kerkelijke overheid had, die hierdoor nogmaals, zo dit al nodig ware, toonde de geest des tijds beter te verstaan dan velen wien het wel om woorden, maar minder om daden gaat. Het is zeker prettig te mogen memoreren, hoe in onze kleine groep van journalisten ditzelfde bewustzijn was wakker geworden en hoe wij ook door deze daad bleken de geest van ons land en volk in het bezette gebied, de materiële scheiding ten spijt, niet ontwassen te zijn. De latente eenheid van ons volk is door de oorlog sterk en krachtig naar voren getreden en zij zocht slechts een vorm waarin zij belichaamd kon worden.

Dat wij op het gebied der Curaçaose pers deze samenwerking hebben gevonden blijkt uit het afgelopen jaar, waarin geen enkel conflict is voorgekomen en integendeel het nationale front der Curaçaose pers ten zeerste versterkt is."

De toekomst.

Sprekende over de toekomst zeide Dr. Hartog:

„Wat staat ons, journalisten van Curaçao, te wachten en te doen in de dagen en jaren die komen zullen? Veel van wat elke journalist van Curaçao als zijn eerste taak ziet, moet onvervuld blijven, omdat technische en andere omstandigheden het hier onmogelijk maken. De achterstelling, die Curaçao steeds geplaagd heeft, wreekt zich meer dan elke dag, dat de banden met het moederland verbroken blijven. De spraakverwarring en het geringe inwonertal van ons staatsdeel houden de kranten klein, de kleine redacties kunnen het werk niet aan, personeel dat behoorlijk Nederlands kent, is er niet, sociale voorzieningen en andere maatregelen in het stoffelijk belang der journalisten, bestaan hier niet, de druk die op ons geoefend wordt als deel van een kleine natie doet zich maar al te vaak pijnlijk gevoelen; de kleine samenleving en enkele personen daarin hebben maar al te felle en krachtige wapenen om hun rancune en wrok bot te vieren; — een dezer dagen heeft een van de grote zaken van onze hoofdstad in weinig fraai Nederlands aangekondigd te zullen ophoeken bij gebrek aan personeel — wanneer zulke zaken dat moeten doen hoe veel te meer moet het duidelijk zijn met welke problemen de kleine drukkerijtjes en krantenbedrijven hier moeten worstelen. Dat er toch met veel animo gewerkt wordt, zelfs wanneer men mag constateren dat er bij het lezend publiek op Curaçao slechts een matige interesse bestaat voor alles, is slechts te verklaren door de ingeboren lust voor het vak in ons kleine corps. Lust tot het vak, maar ook vastberadenheid om de taak waarvan ons corps zich bewust geworden is, nl. de versterking van het thuisfront om den vijand te helpen verdelgen, voort te zetten tot de Kroniek der Victorie besloten kan worden. Wij hebben de ervaringen juist achter de rug en — zonder aan de verdiensten der radio te kort te doen — in die week is nogmaals gebleken, dat het de krant is die nummer één is. Enkele ogenblikken nadat de Vader der kranten des nachts de redacties had opgebeld, werden de extra bulletins van het weekblad La Cruz al tot in de uithoeken van het platteland, waar de radio bij gebrek aan electrische stroom niet schetteren kan, rondgedeeld. La Prensa en de Aruba Post volgden met bulletins en de andere kranten besteedden die nacht en de volgende morgen om toelichtingen te geven bij het nieuws dat in een oogwenk reeds verspreid was."

Cultureel leven op Curaçao.

Later wees de voorzitter op het bruisende leven hier, dat men reeds meer dan een eeuw lang op Curaçao kon signaleren. Inderdaad, van de ongeveer 200 blaadjes die ontstonden, zijn vrij wel alle ten gronde gegaan, maar het feit, dat er altoos weer nieuwe ontstaan, bewijst dat er hier een latent cultureel leven is, dat slechts wacht op den man, die in staat zal zijn het vorm te geven. Juist dezer dagen heeft het Curaçaos Philharmonisch Orkest zijn vijfjarig jubileum gevierd en dit orkest is niet het eerste, noch het enige muziekgezelschap op Curaçao. Uit de eigen schat van geboren Curaçaoënaars, van Curaçaose toondichters, zal het Orkest ons vanavond voorspelen. Op het gebied der **dichtkunst** en het palet heeft Curaçao zijn eigen zonen en zelfs in geringer tal ook dochteren gehad. De moeilijke omstandigheden hier de stoffelijke voorwaarden van muziek en schilderkunst te verwezenlijken leidde ertoe, dat dicht- en schrijverskunst hier de primacie in het rijk der muzen houden. Weliswaar zeer vaak slechts heel pover, maar beter is gewis de povere poging van een middelmatig talent, dat echter uit de inwendige drang des geestes niet zwijgen kan, dan de technisch bijna volmaakte conservering van vertechniseerde kunst.

Curaçao kent dit leven ook nog heden, ofschoon zijn uitingen verloren gaan onder de rook der techniek en het geronk der motoren. Curaçao kent dit leven nog heden, met name in die kringen waar het 'hopi plaka' niet tot het einddoel van menselijke satisfactie wordt. Hoezeer dit laatste ideaal in aanhangerstal wint is wel gebleken uit het zo belangrijke evenement van de laatst gehouden schilderijententoonstelling, voor dewelke maar matig belangstelling was en reeds minder dan een voor soortgelijke tentoonstelling die niet eens zovele jaren geleden gehouden werd. Maar toch kent Curaçao deze levensdrang tot culturele uiting en viering. Het is voor het behoud onzer natie dat wij als krantenmensen gehouden zijn deze levensdrang te voeden en op te kweken. Bij onze eerste vergadering na ongeveer een jaar geleden heeft uw voorzitter de blijdschap beklemtoond dat het ook op Curaçao tot een Persvereniging gekomen was, waar Jood en Katholiek, Protestant en Vrijdenker tezamen zitten, niet om een duimbreed van hun principen prijs te geven, maar veeleer om de snede dezer principen te wetten. — veeleer om door onderlinge uitwisseling van gedachten een gemene grondslag te vinden voor samenwerking. Die zo hard nodig is in deze oorlogstijd.

Het stemt tot blijdschap, zo zeide de voorzitter later nog, dat ons eerste verenigingsjaar reden geeft te veronderstellen, dat een samenwerking op grondslag van eerlijke menselijkheid en wederzijds respect gevonden is. Mogen wij nu deze gevonden is in de middelen tot **technische** uitbreiding en ontplooiing ons ontbreken, voortbouwen aan de **cultuur** onzer natie, aan de cultuur van Curaçao en Nederland.

Er is het afgelopen jaar veel over cultuur hier gesproken. Ook veel gedaasd. Enkele hoogleraren, Professor Fagginger Auer met zijn universiteitsplan en Professor van der Veldt zonder plan maar met een rijke en rijpe geest, de directeur van het cultuur-departement van ons nabuurland Venezuela, de heer José Nucete-Sardi en verschillende anderen zijn hier geweest. Het lelijkste huis, dat men in jaren op Curaçao gebouwd heeft zal tot graanveem worden ingericht en wanneer het als zodanig heeft uitgediend, ingericht worden voor het nieuw gecreëerde Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, dat helaas tot nu toe op cultureel gebied weinig anders gedaan heeft dan ervoor te zorgen, dat Carlo Liten hier is gekomen, ongetwijfeld een daad, die de dankbaarheid van ons volk zal wegdragen, maar te weinig voor een door het gouvernement betaalde instelling, die in de jaren van haar bestaan nog niettemaal een bockerij van enige importantie heeft kunnen oprichten.

(Wordt vervolgd op pag. 4).

Curaçao.

ZUSTERS VIEREN FEEST.

Zondag is het feest in het Sint Elisabethshospitaal, want wel 4 Zusters, waaronder Moeder Perpetua, vieren haar zilveren professiefeest. 25 Jaar geleden traden deze Zusters in de Congregatie van de Zusters Franciscanessen van Breda, waar zij een God en de mensen. Tezamen leven begonnen en dienst van brachten deze Zusters 66 jaar op Curaçao door — d.w.z. dat zij in deze jaren de beste tijd van haar leven gaven voor de zieken van Curaçao.

Moeder Perpetua kwam 12 September 1929 op Curaçao; **Zuster Ancilla** 27 November 1924; **Zuster Damasia** 28 September 1931 en **Zuster Lucretia** 16 September 1926.

De Zusters zullen het feest, zoals te doen gebruikelijk, in stilte vieren. Er bestaat slechts gelegenheid **de Zusters geluk te wensen Zondag** as. van 11 tot 12 uur. Velen zullen op die dag zich echter de weldaden herinneren, die deze Zusters hun in ziekte en leed bewezen hebben. Mogen zij deze dank omzetten in een vurig gebed voor het welzijn der Zusters en haar heilzame arbeid voor Curaçao.

Een klein pleizier kan men de Zusters ook nog bewijzen door Zondag a.s. zo weinig mogelijk van particulier bezoek gebruik te maken.

PROF. VAN DER VELDT NAAR SURINAME.

Zondagmorgen zal Prof. dr. Jacob van der Veldt O.F.M. zich op uitnodiging van Zijne Excellentie den Gouverneur van Suriname naar Paramaribo begeven. Pater Van der Veldt zal een week in Suriname blijven en daar verschillende lezingen houden. Maandag 10 Juli hoopt de professor terug te keren naar Curaçao. Zoals vroeger gezegd, zou Professor Van der Veldt ook Venezuela en Haïti bezoeken. Het bezoek aan Venezuela zal helaas in verband met het bezoek aan Suriname vervallen en of Haïti kan worden bezocht, is afhankelijk van de reisgelegenheid.

UITREIKING NEERLANDIA-PRIJZEN.

Gisteren op de verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard had de plechtigheid van de uitreiking der Neerlandiaprijzen plaats door het Algemeen Nederlands Verbond. De theaters Roxy en West End waren gevuld met een grote schare vrolijke kinderen. In Roxy waren de leerlingen van de Muloscholen verzameld en in West End die van de Lagere scholen. De plechtigheid werd geopend met het Wilhelmus. Hierna hield in West End Doctor Wyboyan J. Goslinga, de ondervoorzitter van het A.N.V., een welkomsttoespraak tot de kinderen. Als volgende nummers op het programma stonden: Zang door het St. Albertuscollege. Gedichten door leerlingen van de H. Hartschool. Gymnastiek door de St. Vincentiusschool, Zang door de Willem de Zwijgerschool en Zeeziekte door het St. Williborordcollege. Na deze nummers, waarbij de onderscheidenlijke scholen haar beste beentje voorzetten had de eigenlijke uitreiking plaats aan de 70 leerlingen van de lagere scholen. De prijzen bestonden uit vulpenhouders en vulpotloden. Vervolgens voerden leerlingen van het St. Martinusgesticht een lintendans uit, waarna het St. Antoniusgesticht „Hoe zacht glijdt ons bootje" zong.

Als laatste nummer der leerlingen besloot het St. Thomas College met „een nachtelijk Concert".

Tot slot werd er een film gedraaid en werden er versnaperingen uitgereikt. Na een prettig doorgebrachte ochtend op deze feestdag van een der leden van het Koninklijk Huis trokken de kinderen zeer tevreden naar huis terug.

DE STEUN-WANDELMARS.

De Steun-wandelmars voor de groten is uitgesteld van 23 Juli tot 30 Juli.

WERELD-NIEUWS

BELGISCHE PATRIOTTEN DOODGESCHOTEN.

— Onder de beschuldiging hulp verleend te hebben aan een geallieerd vlieger, werd de Belgische patriot Edward Browaeys door een Duitse krijgsraad in bezet België ter dood veroordeeld. Hij werd doodgeschoten.

— De Duitse krijgsraad van Brussel heeft den Belg, Marcel. Jules, Arthur Demonceau ter dood veroordeeld: hij werd ervan beschuldigd doel genomen te hebben aan de aanval op het Bureau voor de uitreiking der rantsoenkaarten te Waterloo.

Het vonnis werd voltrokken.

— Onder de beschuldiging geweldaden gepleegd te hebben tegen leden van het Duitse leger werden twee Belgische patriotten, de genaamden Gooris en Dhynes, uit Brussel, door de Duitse krijgsraad te Brussel ter dood veroordeeld.

OPBRENGST VAN DE CONGO.

Het blad „Centro-Afrique" van Costermansstad meldt dat de Heveas-plantages in de provincie Stanleystad, die 4000 Ha. beslagen, in 1939, 500 ton rubber hadden opgeleverd. In 1943, werd de oppervlakte der plantages uitgebreid tot 30.000 Ha. die 2.700 ton rubber hebben opgeleverd. Bij deze oogst moet nog een andere van 2.700 ton in het wilde voortgebrachte rubber gevoegd worden.

De rijstproductie is van 20.000 ton in 1939 tot 30.000 ton in 1943, gestegen; de palmolie van 1.6000 tot 4.500 ton, en de katoen van 43.000 ton tot 50.000 ton.

DE KATHOLIEKE BEVOLKING VAN DE V.S. IS VERMEERDERD.

Het aantal Katholieken in de Verenigde Staten, Alaska en de Hawai-eilanden bedraagt thans 23.419.701 volgens de officiële Katholieke Almanak voor 1944, welke onlangs in New York werd uitgegeven door P. J. Kenedy & Sons. 26 Bisdommen melden geen veranderingen in hun Katholieke bevolkingen en 31 geven kleine verminderingen te kennen, doch 60 bisdommen tonen grote winsten, zodat het nieuwe totaal een vermeerdering van 474.454 over het jaar 1943 toont. De Almanak meldt 90.822 bekeringen tot het Katholicisme, een groter aantal dan ooit tevoren.

Aartsbisdommen die Katholieke bevolkingen van meer dan een millioen hebben, zijn Chicago met 1.627.164, Boston met 1.133.075 en New York met 1.113.132. De aartsbisdommen van Philadelphia, Newark en Detroit hebben elk meer dan 800.00. Brooklyn heeft 1.037. 976 Katholieken en Pittsburgh 704.243.

Er zijn 20 aratsbisdommen in de Verenigde Staten en met toevoeging van Coungstown, Ohio, is het aantal bisdommen thans 98.

ALBERT DERBECOURT †.

Men meldt, dat Advocaat Albert Derbecourt, Redactie-Secretaris van het orgaan „De Nationaal-Socialist", tijdens een luchtbombardement te Kortrijk gedood werd.

Ons Koninkrijk.

VOOR HET VADERLAND.

Wij vernemen nog in aansluiting met het sneuvelen van Luitenant Kolonel te Roller dat met hem, in hetzelfde vliegtuig de dood vonden: Luitenant H. J. Jansen, Luitenant Th. van Lier, Luitenant W. Reedijk en onderofficier G. Th. Willemse.

OVER HET GEZANTSCHAP BIJ DEN PAUS.

Radio-Oranje verklaarde:

Het is voor het eerst sedert 1925 dat Nederland weer bij de Heilige Stoel is vertegenwoordigd. Iedereen, die zich rekenschap geeft van het belang van het Vaticaan als centrum van geestelijke en diplomatieke betrekkingen zal het nieuws ten zeerste toejuichen, dat ook Nederland deze betrekkingen weer kan aanknopen. De overeenkomst gaat terug tot Augustus 1943 en op dat ogenblik stond Italië nog steeds aan de zijde van Duitsland. De Paus heeft, door het aanvaarden van een Nederlandsen diplomatieken vertegenwoordiger zijn volle vertrouwen getoond in het herstel van de Nederlandse onafhankelijkheid. Het principieel accoord kon toen evenwel niet ten uitvoer worden gebracht om redenen van militaire aard. De gevoelens van sympathie, die de Heilige Vader koestert voor Nederland bleken wel uit het telegram dat op de dag van de inval in Nederland 10 Mei 1940 — door Zijne Heiligheid aan Koningin Wilhelmina werd gezonden.

Het luidde: Wij hebben met diepe ontroering vernomen, dat de pogingen van Uwe Majesteit tot het behoud van de vrede niet in staat zijn geweest uw edel volk er voor te behoeden tegen wil en recht in de oorlog betrokken te worden. Wij bidden dat God als Opperste Rechter over het lot der naties door Zijn almachtige hulp het herstel van rechtvaardigheid en vrijheid moge verhaasten (Aneta).

AVENUE OF THE ALLIES.

Boeken over de Nederlandse ondergrondse beweging, over Nederland en Nederlands Indië zijn uitgestald in een boekwinkel op Fifth Avenue te New York, die gedurende de Vijfde Oorlogsverlening de naam van „Avenue of the Allies" draagt. Het blok tussen 48e en 49e straat is aan Nederland gewijd en hier bevindt zich de boekwinkel.

RADIO ORANJE WAARSCHUWT.

Radio-Oranje heeft gewaarschuwd, dat het verrichten van aanhoudingen in Nederland bij een eventuele invasie aanleiding tot een bloedbad zou kunnen geven. Rotterdammer verklaarde, dat een circulaire door de N.S.B.-ers is verspreid, maar dat het in feite de Duitsers zijn, die de N.S.B.-ers het Judaswerk laten doen. De radio-commentator legde er de nadruk op dat alle Nederlanders het uiterste in het werk moeten stellen om de goede vaderlanders uit handen der Duitsers te houden. Hij waarschuwde den N.S.B.-radio commentator, dat deze „fieltenstreek" na de oorlog zal afgerekend worden.

De circulaire van de N.S.B. luidt: „Kameraad, — Ik verzoek u in de kortst mogelijke tijd een lijst op te maken van twee categorieën Nederlanders, die gevaar op leveren voor de orde in de Staat. Deze categorieën zijn 1) Zij die er van verdacht kunnen worden de organisatoren te zijn van de illegale bewegingen en dus als uiterst gevaarlijk kunnen beschouwd worden. 2) Degenen, die beschouwd kunnen worden als de leiders van de illegale bewegingen en die dus als zeer gevaarlijk beschouwd kunnen worden. Ik vestig er uw aandacht op dat deze lijsten zeer zorgvuldig dienen opgemaakt te worden en volledige data dienen te verstrekken aangaande de verdachten: adres, geboortedatum, godsdienst enz., terwijl niet het minste mag uitlekken over het opmaken dezer lijsten (Aneta).

ONMENSELIJKE METHODEN.

Radio-Oranje heeft Dinsdag het volgende bericht uitgezonden: De Duitsers hebben een aantal Joodse kinderen, dat bij niet-Joodse gezinnen in Nederland ondergekomen had gevonden, opgenaald, teneinde deze kinderen — zoals zij verklaarden — te registreren. De kinderen keerden inderdaad weer, maar stierven kort nadien. Zij waren met vergif ingeënt.

DUITSE MEDEPLICHTIGHEID IN DE ZWARTE HANDEL.

In Nederland is een onderzoek gaande naar Duitse medeplichtigheid in de zwarte handel. Het Duitse blad „Wirtschaft der Ostmark" schrijft, dat de rijkscommissaris voor prijzencontrole heeft vastgesteld, dat een aantal Duitse firma's goederen en vooral levensmiddelen op de Nederlandse zwarte markt hebben gekocht. Een onderzoek is ingesteld en er zal op strenge wijze gestraft worden. (Aneta)

W. VAN DOORN OVERLEDEN.

De heer Willem van Doorn, oud directeur van de Holland-Amerika lijn te New York is Dinsdag in de ouderdom van 72 jaar overleden. Hij was een vooraanstaande figuur in de Nederlandse Koopvaardij en deed veel ter versterking van de sociale en industriële betrekkingen tussen Nederland en de Verenigde Staten. Hij werd geboren op 15 Februari 1872. In 1892 trad hij in dienst van de Holland-Amerika lijn en werd in 1904 directeur van het kantoor te Amsterdam. In 1906 ging hij naar New York als onder-directeur, waar hij in 1912 directeur werd. Hij trok zich terug in 1935. In 1940 werd hij voorzitter van het Koningin Wilhelmina Fonds (Aneta).

DE ARBEIDSPOLITIE.

Een nieuw nazie-politiecorps, de Arbeidspolitie, is in Nederland in het leven geroepen. De leden er van hebben opdracht de arbeiders te achterhalen die niet naar de fabrieken in Duitsland zijn teruggekeerd, die de termijn van hun verlof hebben overschreden of weigerden naar Duitsland te gaan.

Het nieuwe corps zal bestaan uit 1500 man, maar het sluikblad Vrij Nederland wijst er op, dat er toch niet genoeg verraders beschikbaar zijn en dat de mannen gerecruteerd zullen moeten worden uit de Landwacht.

DE GEZAGVOERDER VAN DE „FLORES".

Officieel wordt medegedeeld, dat Luitenant ter Zee 1ste klas Gerard Koudijs, vroeger adjunct marine attaché aan de Ambassade te Washington gezagvoerder is van de „Flores" die sedert de eerste landingen in Normandië in actie is in het Kanaal (Aneta).

Twee Noordamerikaanse B-26 Marauder middelzware bommenwerpers keren naar hun basis terug, terwijl hun bommen op de Franse kust ontploffen.

ARUBA.

CURAÇAOSE VOETBALLERS OP ARUBA.

Gedurende het weekeinde van 24/25 Juni jl. bezocht de bekende Curaçaose club Jong Holland ons eiland om een tweetal vriendschappelijke wedstrijden te spelen. De eerste wedstrijd op Zaterdag 24 Juni tegen de Arubaanse club van gelijke naam, eindigde met 2 — 0 in het voordeel van Aruba. De tweede wedstrijd op Zondag tegen Aruba Juniors werd een mislukking, daar de wedstrijd halverwege gestaakt werd; een speler van Aruba Juniors, de bekende dikke midvoor Chas, werd door den scheidsrechter Nicolas Timoteus Hilhorst wegens ruw spel tot driemaal toe gewaarschuwd en daarna gelast het speelveld te verlaten. Chas had het bij de vierlandenwedstrijden op Curaçao maar goed afgekeken bij de wedstrijd Curaçao — Caracas en weigerde het speelveld te verlaten. Ook zijn aanvoerder bleef in gebrek hem van het terrein te verwijderen zodat de wedstrijd moest worden gestaakt. Zeer jammer zo'n voorval op een sportterrein, waar verwacht wordt dat de spelers samenkomen om nauwere vriendschap met elkaar te sluiten. Nog jammer dat zo iets juist moest gebeuren als er Curaçaose gasten zijn.

De spelers van Jong Holland van Curaçao hebben een zeer keurige indruk gemaakt en kunnen dan ook zeer voldaan zijn over hun Aruba-trip.

R.C.A. NAAR CURAÇAO.

De bekende sportclub R.C.A. gaat deze week naar Curaçao om aldaar op sportgebied haar krachten te meten met de Curaçaose collega's. Van 1938 tot 1942 is R.C.A. kampioen geweest op Aruba, in 1943 is het haar niet gelukt deze titel te behouden.

Een gedeelte van de oude spelers uit het R.C.A.-team is dan ook door nieuwere krachten vervangen, terwijl spelers als Jossy Quant en Angel Chirino lang niet meer zijn wat ze geweest waren in 1940-1941. Ook de bekende doelverdediger Vi Henriquez heeft zijn plaats afgestaan aan een jongere doelverdediger.

De club R.C.A. kan zich vooral beroemen op de sympathie van het publiek voor haar gedisciplineerdheid, voor haar mooi en technisch spel.

Volgens het plan worden er twee voetbalwedstrijden gespeeld, een op Zaterdag 1 Juli tegen S.U.B.T. en een op Zondag 2 Juli tegen Jong Holland, kampioen van Curaçao. Een softball-wedstrijd zal waarschijnlijk owrden gespeeld tegen het team van de schutters van Suffisant. Ook zullen er ping-pong wedstrijden plaats vinden met de spelers van J.P.F.

Het voetbalelftal dat voor R.C.A. op Curaçao zal spelen, is als volgt samengesteld:

M. Reyes
O. Antonette Jose Quant
B. Odor D. Tromp D. Kelly
M. Fingal Ch. Quant F. Kelkboom A. Chirino T. Tromp.
Reserves: F. Tromp, R. Helder en Wladimir Rib.

Dat het den Arubanen goed mogen gaan op Curaçao!

OPVOERING VAN HET TONEELSTUK DE SPOOKTREIN.

Een groot succes.

Zoals wij verwacht hadden, was de zaal van het Rialto-theater geheel gevuld, toen verleden Zaterdagavond 24 Juni het allerardigst toneelstuk De Spooktrein van Arnold Ridley werd opgevoerd door de toneelgroep van het Algemeen Nederlands Verbond afdeling Aruba. De regie was in handen van den heer Jan Pauw, die reeds bij vroegere stukken zoals „Een idecaal echtgenoot" en „Betje Regeert" heeft laten zien dat hij aanleg heeft voor deze schone kunst. Het décors was keurig verzorgd door den Heer Henk Kemmink van het Departement Openbare Werken.

Een ieder die deze avond bijwoonde was zeer voldaan zowel over het stuk als over de medespelenden.

Omtrent deze opvoering hopen wij nog terug te komen in een afzonderlijke nabeschouwing.

Bij het einde van het stuk, voerde Dr. Willem Leendert Harmsen, Voorzitter van de Afdeling van het Algemeen Nederlands Verbond het woord om de spelers en alle andere medewerkers te bedanken voor deze welgeslaagde avond. Daarna zongen allen uit volle borst het Wilhelmus.

Onder de aanwezigen merkten wij op, de Heer Gezaghebber Isaac Wagemaker en Rechter Henry Anton Johan Gijsen.

A.s. Vrijdag 30 Juni wordt het stuk voor de tweede en laatste maal opgevoerd in Rialto-theater; een ieder die nog wenst te profiteren van het weinige dat aan hem op dit gebied wordt geboden, zorg spoedig zijn kaart te beamchtigen.

BOMBARDEMENT OP NOORD-FRANKRIJK.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf een communiqué uit, waarin gezegd werd, dat vliegtuigen van het Bommenwerperscommando met een geleide van gevechtsvliegtuigen in de namiddag van Donderdag de installaties voor het afschieten der vliegende bommen in Noord-Frankrijk hebben aangevallen. Vijf bommenwerpers worden vermist (Londen, AP) 29.6).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

30 Juni 1944.

Telegram Afdeling: 7.30 — 23 uur tel. 307; na 23 uur tel. 441.

Shipping & Supplies: 7.30 — 23 uur tel. 458 en 551; na 23 uur tel. 304.

Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 606.

Dok Afdeling: Van Hasselt, tel. 468.

Geneeskundige dienst: 1 Juli (13 uur) tot 3 Juli (7 uur) tel. 692. Bij geen gehoor tel. 289.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdienst. Zondag 2 Juli 9.30 uur. Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.

Laatste Nieuws.

— **Het Geallieerde** communiqué van Rome meldt een algemene vordering ten Westen van het meer Trasimeno. De troepen van het vijfde leger bewegen zich snel vooruit langs een breed front en naderden thans Cecina. Zij bevinden zich op 11 kilometer ten Zuiden van Siena. Verder het land in maakte het achtste leger voortgang in moeilijk terrein en nam het de stad Castiglione del Lago, dat dagenlang hardnekkig verdedigd werd door den vijand. Ook Monte Pulciano werd veroverd met een aantal andere dorpen. Gisteren viel de luchtmacht doelen aan tussen La Spezia en Zuid-Frankrijk alsook een ammunitie-opslagplaats nabij Spezia. Vliegvelden en motorvoertuigen in Joegoslavië werden aangevallen. In de afgelopen nacht werd het vliegveld Feursbruan aangevallen.

— **De** radio van Berlijn zeide, dat Geallieerde vliegtuigen — blijkbaar uit Italië — heden het gebied van Wenen hebben aangevallen. In het Noord-Westen van Europa belemmert het slechte weer de Geallieerde luchtverrichtingen. In de nacht werden de aanvallen met vliegende bommen op Zuid-Engeland evenwel voortgezet voor de derde week.

— **De Britse** radio zeide, dat Premier Salazar van Portugal een bezoek aan Sevilla in Spanje brengt voor „zeer belangrijke besprekingen".

— **Transocean** zeide in een bericht uit Parijs, dat gisteren in de middag bijna duizend Geallieerde gevangenen door Parijs trokken van het Gare du Nord naar het Gare de l'Est. „Er vonden enkele incidenten plaats, waarbij de bevolking de Noordamerikaanse soldaten poogde te ...", zeide het Duitse agentschap.

— **Volgens** de Deense pers gaat een nieuwe golf van sabotage door Kopenhagen.

— **Uit Washington wordt** officieel gemeld, dat de Verenigde Staten de betrekkingen met Finland verbroken hebben met het oog op de nieuwe nauwe alliantie tussen de regering van dat land en nazie-Duitsland.

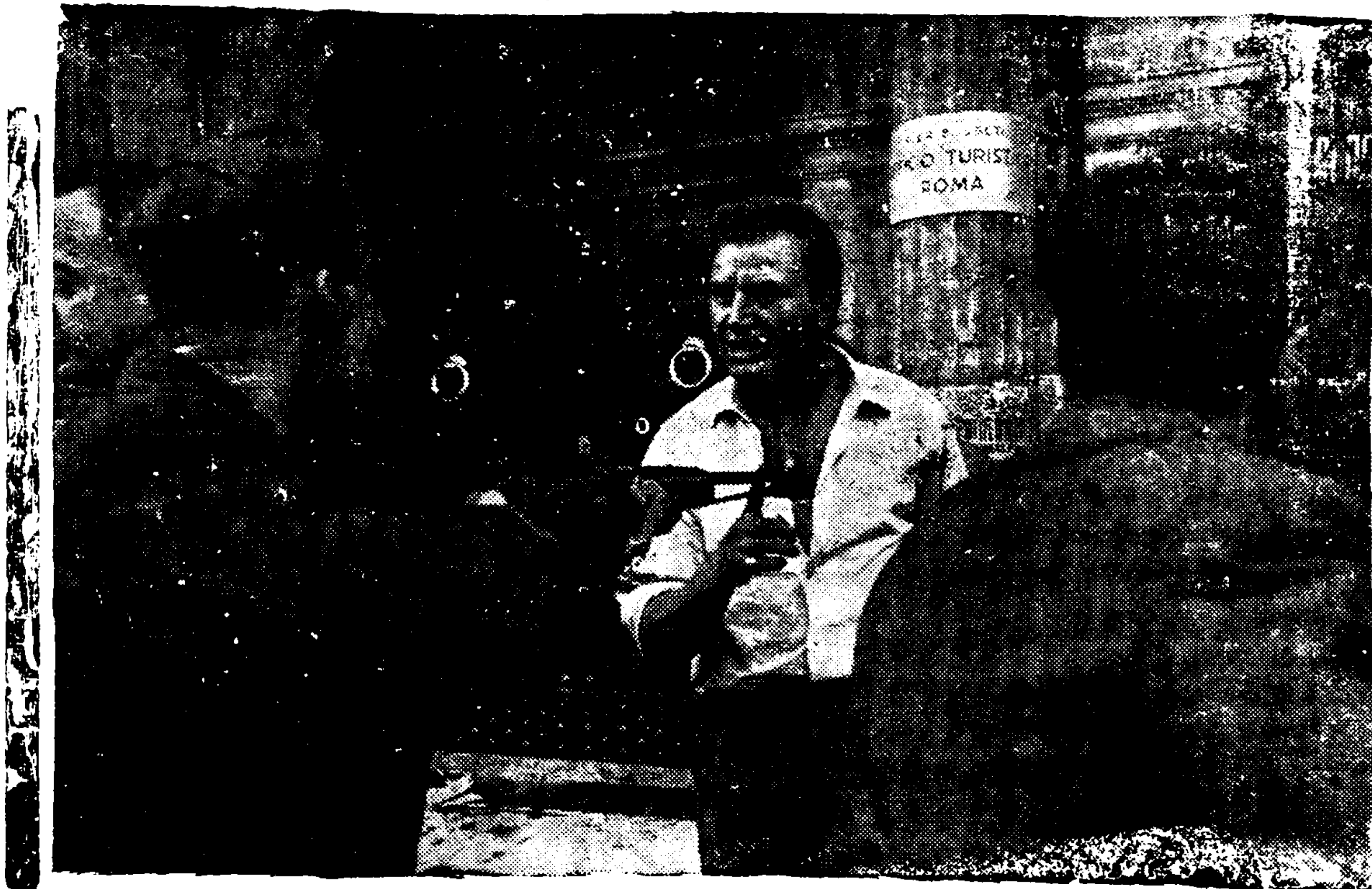
— **Radio-Berlijn** zeide, dat Kolonel Generaal Dollmann, Bevelhebber van een Duits leger aan het invasie-front, is gesneuveld.

— **Roger Green** seint van het Britse front in Frankrijk, dat de eerste tegenaanval van de Duitsers tegen het Britse bruggehoofd over de Odon ten Zuid-Westen van Caen „een volkomen mislukking" was.

(Vervolg van pag. 1)

het Europese bruggehoofd zal versterken.

Het Hoofdkwartier zeide, dat Caen ongeveer 14 km. van de kust aan de Orne ligt en als zeehaven dus niet met Cherbourg kan worden vergeleken. In vredestijd is de tonnage van koopvaardijschepen in Cherbourg ongeveer tienmaal groter dan van Caen. Generaal-majoor Cecil Roy Moore van de Noordamerikanen, die zojuist van een bezoek aan Cherbourg hier is teruggekeerd, zeide aan berichtgevers, dat de haven van Caen na haar inneming wel veel zal helpen de landingen voor het bruggehoofd eenvoudiger te maken, maar zij ... all." kunnen opvangen Hoofdkwartier. (AP) 30.6).

Een Italiaanse patriot houdt een geweer gericht op een Italiaan sen fascist in Rome na de inneming van de stad door de Geallieerden. Er werd een ware jacht gemaakt op de fascisten door de vaderlanders bij de Duitse terugtrekking uit de Italiaanse hoofd stad.

De Schrijfwijze van het Nederlands.

Een belangrijk besluit van de Nederlandse en Belgische Regeringen.

Een biezondere betekenis heeft de jongste beslissing van de Belgische en Nederlandse Regeringen inzake de schrijfwijze van de Nederlandse taal.

De mededeling van beide Regeringen, volgende op de besprekingen, die desaangaande werden gevoerd door Minister Gerrit Bolkenstein en Onderstaatssecretaris J. Hoste, legt de methode vast, welke tot het herstel zal leiden van de eenheid van het Nederlandse taalgebied.

Het Belgische blad Onafhankelijk België schrijft hierover:

„Dit besluit komt ten gepasten tijde. Immers, de grond van de zaak gaat veel dieper dan een eenvoudig geschil over het schrijven van enkele of dubbele ee's en oo's in open lettergrepen en s in plaats van sch.

Naast een verschillende schrijfwijze van het Nederlands in de beide lage landen, sluit het voortbestaan van de huidige toestand eveneens het gevaar in van een geleidelijke verwijdering van de Nederlandse gesproken standaard-taal in Nederland en België. Aldus verklaarde wijlen oud-minister Prof. Dr. Slotemaker de Bruïne, in 1938, dat de afschaffing van het geslachtsonderscheid waarmede de voornaamwoordelijke aanduiding verband houdt, de taal zelf aantastte.

Zoals bekend is deze vereenvoudigde schrijfwijze voor het officiële onderwijs in Nederland sinds 1934 van kracht. Het is een feit, dat door bemiddeling van het onderwijs, de vereenvoudigde schrijfwijze Marchand, in Nederland, in de perszaken- en literaire wereld langzaam, maar zeker, voortgang maakt. Vrees voor een toekomstige versplintering van het Nederlandse taalgebied is derhalve niet denkbeeldig.

Om eenheid te bereiken.

De Nederlands-Belgisch Regeringsmededeling geeft de te volgen weg aan om tot eenheid van de schrijfwijze te komen. Het voorziet de tot standkoming, na de bevrijding, van een Nederlands-Belgische commissie, welke belast zal worden aan de beide Regeringen een uniforme schrijfwijze van het Nederlands in beide landen voor te stellen.

Voor de eerste maal in de geschiedenis van het Nederlandse taalgebied wordt een Belgisch-Nederlandse samenwerking in uitzicht gesteld welke principieel de gelijkheid erkent van de beide landen, voor de regeling van de schrijfwijze van het Nederlands. Er komt één commissie waar voor beide landen, sinds 1934 tot 1940 steeds twee commissies bestonden, één Nederlandse en één Belgische.

Het is wellicht gepast er aan te herinneren, dat de Nederlands-Belgische commissie van Haeringen (1934-1935), ingesteld door oud-minister Marchand slechts een opdracht had beperkt tot de samenstelling van een woordenlijst, de schrijfwijze van de bastaardwoorden, het gebruik der tussenletters in samengestelde woorden, alsook van voor eenvormig taalgebruik van belang zijnde punten.

De werkzaamheden van deze commissie hadden plaats na de invoering van de vereenvoudigde schrijfwijze in Nederland.

Zowel van Belgische als van Nederlandse zijde zal deze ene commissie veelzijdig zijn samengesteld d.w.z. vertegenwoordigers van de pers-, zaken- en literaire wereld zullen ervan deel uitmaken.

De ervaring heeft immers geleerd dat commissies van philologen aan weerszijden van de grens, veeleer tot verbittering van gevoelens dan tot samenwerking hebben geleid.

De grondslag.

Het jongste Nederlands-Belgische Regerings-communiqué heeft duidelijk aansluiting gezocht bij het nuttig werk verricht door in de Nederland in 1938 opgerichte commissie G. P. Fockema Andrea en deze welke alsdan in België, onder voorzitterschap van Herman Teirlinck tot stand kwam.

Als grondslag van haar besprekingen heeft de commissie het philologisch monument van de Vries en Te Winkel aangenomen. Dit is het juiste vertrekpunt voor de besprekingen. Het stelsel de Vries en Te Winkel heeft in België vrijwel onbeperkt gezag en het is thans nog in Nederland overwegend in de pers-, zaken- en literaire wereld.

Het Belgisch-Nederlands communiqué streeft naar de vastheid van de schrijfwijze van het Nederlands.

Het wisselende beleid in Nederland heeft tot de overtuiging geleid, dat deze vastheid moeilijk te verkrijgen is, indien de regering uitsluitend bevoegd wordt geacht om de schrijfwijze te regelen. Een Koninklijk Besluit is derhalve ongewenst voor het vaststellen van de geschreven taal. Het probleem van de schrijfwijze van het Nederlands is de zaak van het Nederlandse volk, zoals het in het Parlement bij monde van zijn vertegenwoordiging tot uiting komt.

In België heeft de wettelijke regeling van het probleem ten zeerste tot de vastheid van de schrijfwijze bijgedragen. Minister Bolkenstein was eveneens tot dit inzicht gekomen, toen hij in 1940 de wettelijke regeling in uitzicht stelde. De invasie heeft de uitvoering van zijn voornemen verhinderd.

* * *

Het komt ons voor dat door de veelzijdige samenstelling van de Belgisch-Nederlandse commissie en de wettelijke regeling van de schrijfwijze, het initiatief van de verantwoordelijke ministers in beide landen zeer zal beperken. Ervaring heeft immers geleerd hoe een voortvarend minister zowel in Nederland als in België, de zaak van de eenheid van de schrijfwijze van het Nederlands in beide landen in gevaar brengt.

Het Belgisch-Nederlands Regeringscommuniqué houdt evenens een belofte in voor de toekomst, doordat het de terugkeer van het Belgisch-Nederlands geschil over de schrijfwijze van het Nederlands practisch onmogelijk maakt.

Het gezag van het Nederlands in de wereld, een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands belang, is door dit jongste blijk, van samenwerking van beide regeringen ten zeerste toegenomen".

CANADA BESTRIJDT DE HOEST.

(Vervolg van pag. 2)

Kerk-, vereenigings- en jeugdbladen.

Beperken wij ons tot het gebied der publiciteit, dan valt in het oog, dat ook op dit gebied veel is geschied. Bestond hier de publiciteit voor een groot deel in passieve zin, d.w.z. dat men genoot van hetgeen in het moederland gepubliceerd werd, het uitblijven van lectuur noopte velen hier zelf te gaan schrijven en ook al vallen deze publicaties buiten ons eigen journalistieke terrein, het is goed te wijzen op de verschillende vereenigingen en clubs, scholen en andere instellingen, die eigen blaadjes hebben opgericht. De Joden hebben hun eigen orgaan voor kerk en jeugd, de gereformeerden hebben een eigen kerkblad, de politie stichtte een uitnemend gesteld blad, jeugdbladen van verschillende gezindten zijn er gekomen, een letterkundig periodiek werd opgericht, het A.N.V. zette zijn maandblad hier voort, een algemeen tijdschrift „Lux", dat over verschillende zaken zou schrijven werd opgericht, dit alles uit particulier initiatief en middelen.

Maar ook het gouvernement deed het zijn ertoe bij in de vorm van een tijdschrift met economische voorlichting. Wie regelmatig deze tijdschriften en blaadjes onder ogen krijgt moet erkennen dat er veel bij is, dat nu mogelijk niet veel waarde heeft, maar deze bladen doen het hunne om de band tussen de bevolkingsgroepen te versterken en — wat veel belangrijker is — hoewel zij vaak met zoveel moeite gevuld kunnen worden dwingen zij toch immer mensen tot schrijven, tot het formuleren van gedachten, schenken zij aan anderen lectuur.

En ieder die deze bladen leest zal echter zeker erkennen, dat in vele van deze blaadjes vaak uitmuntende stukken voorkomen, zowel van zwaarder als lichtere aard. Misschien zou men slechts willen opmerken, dat helaas te weinig gepolijste taal zou kunnen wijzen op een verwaarlozing van dat dierbaar nationaal bezit, de moedertaal, welker cultuur juist andere landen in bezette jaren en zelfs eeuwen heeft gesteund en gevoerd heeft ter verrijzenis. Want het is mede de moedertaal, die de eenheid van een volk bepaalt, hetgeen te meer geldt van ons eigen land, dat niet gelijk sommige andere landen in de ene godsdienst een sterker bindmiddel van nationale eenheid heeft. Des te droeviger is het slechts voor de toekomst omdat het juist de schoolblaadjes zijn, wier taal minder verzorgd is. Maar blijde kan men toch slechts zijn, dat ook hier in elk geval de drang om zich te uiten, aanwezig is.

De internationale geest van Curaçao.

In een land waar handel en nijverheid zo sterk vertegenwoordigd zijn, betekent de Pers veel voor het aankweken en behoud van een cultuur, die hier wanneer men maar een vergelijking gelieve te trekken tussen Willemstad en een plaats van ongeveer gelijke grootte in het moederland zeer zeker veel wijds en ook meer internationaal is georiënteerd. Maar wat beide gemeen hebben is zeker, dat bij het gebruik van het woord cultuur, dat men thans op Curaçao zo veelvuldig kan horen, geenszins bij elk gebruik een zelfde betekenis of waarde aan dit woord wordt gehecht. En wil men mede arbeiden om de Curaçaose cultuur als het ware te helpen vormen en opwassen, dan zal in die kringen die het woord gebruiken toch ook een meer eenvormige mening omtrent het begrip moeten bestaan.

Vanzelfsprekend is het hier niet de plaats te treden in een academische behandeling van het begrip cultuur, genoeg zij het reeds te constateren, dat de drang hiernaar op Curaçao, met uitzondering van enkele groepen, toch wel in vele kringen wordt bespeurd. Bij de ontstentenis van breder georiënteerde tijdschriften, bij de weinige animo die er hier bestaat lezingen te houden of bij te wonen, rust zeker een taak op allen, die aan publiciteit doen om hierin leidend voor te gaan. Cultuur is altijd iets menselijks en het wezen der cultuur moet dus gelegen zijn in datgene, wat den mens van de overige natuur onderscheidt, nl. het bezit van de rede en van de vrije wil. De rede is het vermogen dat den mens in staat stelt algemene begrippen te vormen en te oordelen. De vrije wil is het vermogen om onder de voorlichting van de rede bewust zijn handelingen te bepalen. Door de eerste onderscheidt de mens waarheid van onwaarheid, schoon van lelijk. Door het tweede kan hij het een of het andere ervan nastreven. Noemt men een oerwoud natuur en een park cultuur, dan is dit omdat de menselijke vermogens het gemaakt hebben tot een aangename verblijfplaats, sierlijk van vorm en nodend tot verpozing.

Zo noemt men den wilde een natuurmens om hem een mens van cultuur, wiens menselijk leven in al de verscheidenheid zijner uitingen bewust gericht is naar een verheven doel en door een dit doel omschrijvende gedachte of beginsel wordt gedragen. Vanzelfsprekend is dit in zeer sterke mate nodig voor een krant. Met name voor een krant in de oorlogstijd, wanneer zij met de beperkte middelen van een klein staatsdeel en zonder materiële of morele steun der overheid zich ertoe zet te waken voor het behoud van de nationale cultuur, nationaal in zover die van het moederland is en hier bewaard moet worden, maar nationaal ook in zoverre die van ons Curaçaose volk is, welks eigen gebruiken en zeden veredeld en vermengd met de geestelijke en stoffelijke gaven die het uit Europees Nederland heeft ontvangen, tot een geheel eigen cultuur dienen te worden.

In een tijd dat overal ter wereld schijnculturen opkomen en dat ware cultuur en cultuurgoederen worden vernietigd, rust in dit opzicht op ons journalisten en redacteuren van Curaçao, een zeer zware taak. Immers niet alleen voorlichting, maar het voorbeeld moet gegeven worden.

Niet alleen de artikelen over cultuur, maar ook de redactie van een blad zelf moet in overeenstemming zijn met wat men dan cultuur noemt. De waarheid zeggen zonder te kwetsen, critiek te oefenen zonder onnodig geschillen in het leven te roepen of persoonlijk te worden; het vermijden van zaken die onnodig rumoer zouden wekken en het achterwege laten van persoonlijke aangelegenheden; zaken die in een kleine samenleving al moeilijk zijn en wat de oefening van critiek op bestuursaangelegenheden nog door bijkomende oorzaken worden verzwaard. Wie de moeite genomen heeft inzage te nemen van vroegere publicaties zal zien, dat in dit opzicht reeds zeer veel verbeterd is, wie evenwel de standaard aanlegt van de zo uitmenend geredigeerde kranten uit het moederland zal erkennen, dat er hier ook nog veel verbeterd moet worden om te kunnen komen tot het substraat op hetwelk ook door de kranten van Curaçao ten volle zal kunnen worden medegebouwd aan onze nationale cultuur.

Wat hebt gij gedaan in oorlogstijd?

De bevrijding van ons moederland is in zicht. Misschien — God weet het — zal in de volgende jaarlijkse vergadering de invasie en bevrijding, ja wie weet Harer Majesteits blijde inkomste in de rijkshoofdstad kunnen worden herdacht. Dan zal er ook van de Pers op Curaçao gevraagd worden wat zij gedaan heeft in deze oorlogstijd. Ik meen te mogen zeggen, dat zij zich niet behoeft te schamen; niemand minder dan ons erelid, de Gouverneur, zelf van huis uit journalist, heeft zich bij herhaling gunstig uitgelaten over onze Pers, hoewel Hij — en wie zou het daarin niet met Hem eens zijn — toch ook wel eens gewezen heeft op minder goede toestanden en zaken.

Naast hetgeen wij dienen te doen voor het behoud en de ontplooiing onzer nationale cultuur, het geestelijk element waarin onze bevolking en ons land immer een vooraanstaande plaats hebben ingenomen, is daar het materiële. Ons land zal een geheel ander staatkundig bestel krijgen. Dit geldt voor Curaçao waar het bestuur zal worden gedecentraliseerd en dat geldt voor ons koninkrijk, welks samenstellende delen elk een groter mate van autonomie zullen erlangen. Daarnaast zal ons koninkrijk straks met onze tientallen geallieerden aan een vredestafel zitten en het gaat erom welke plaats voor ons wereldrijk als zogenaamde kleine natie zal worden ingeruimd. De belangen van Curaçao en van ons Koninkrijk als geheel te behartigen zal in de toekomende tijd meer dan in het verleden van ons als leiders der openbare mening worden gevraagd. Met een open oor te luisteren naar onze politieke en geestelijke leiders, met een helder oog onze vraagstukken waarnemen en bestuderen en naar eer en geweten hierover schrijven, zal onze eerste taak zijn. Met name denkt men aan de samenwerking met Suriname, nog onlangs door een officiële briefwisseling naar voren getreden, ook denkt men aan diegenen van Curaçao, die in een of ander verband naar Europees Nederland of naar Australië en dus naar Oost-Indië zullen gaan, alle factoren die de eenheid van ons Koninkrijk naar voren schuiven. In niet mindere mate evenwel dient de samenwerking en vriendschap met onze geallieerden beklemtoond te worden, met name die met de kleine naties die zovele belangen met ons gemeen hebben en in onderling overleg haar interessen, geestelijke en stoffelijke, beter kunnen behartigen.

Contact met de in Suriname verschijnende bladen, alsook met die in den vreemde uitgegeven bladen die aan de Nederlandse zaak gewijd zijn, is een zaak die natuurlijk ons aller aandacht zal vragen in het jaar, dat zo God wil de bevrijding van ons moederland zal zien. Zo zal op het onwrikbaar fondament onzer principes, dat in het afgelopen jaar gelegd is, één bouwwerk kunnen worden opgetrokken. Wel zullen de peilers van dat fondament verscheiden zijn voor Jood en Protestant, voor vrijdenker en Katholiek, maar met ons aller mede- en samenwerking zal toch in het algemeen belang en in ons eigen belang één bouwwerk kunnen worden opgericht. Een bouwwerk, dat in de tweede wereldoorlog op Curaçao is tot stand gekomen en in welks muren de gedenktafelen zullen gemetseld worden met de namen van hen die ons Curaçao in de journalistiek zijn voorgegaan sedert de op de Berg Altena begraven Lee zijn eerste krant hier stichtte. Hun aandenken, het aandenken van allen die ooit gewerkt hebben om met vele worstelingen, het journalistieke leven op Curaçao te stichten en gaande te houden, zij ons ten voorbeeld: hun middelen waren geringer, hun tegenstand groter — hun aandenken zij Gode ter memorie.

Maar daarnevens zullen die ontelbare namen gebeiteld worden van hen wier werk in de Nederlandse Journalisten Kring en de Nederlandse Rooms-katholieke Journalistenvereniging, wij op Curaçao hier thans tijdelijk mogen voortzetten. De ontelbaren en vaak onbekenden, die het leven gegeven hebben, om wat zij vroeger naar eer en geweten onder de wetten van de Nederlandse staat hadden geschreven. De ontelbaren en vaak onbekenden, die dit gedurende de bezetting in de sluikpers heben gedaan en van een van wie de vader thans op Curaçao in de radio-publiciteit werkzaam is. Zij, gelijk voorheen, naar het spraakgebruik onzer Protestantse leden — hun gedachtenis ons in blijvende ere: smeken wij, naar het gebed onzer Joodse leden, den Eeuwige hen saam te snoeren in de bundelen des eeuwigen levens; en bidden wij met het gebed onze katholieke leden, dat God hun en allen gelovigen overledenen, ook dien ontelbaren van de slagvelden in Normandië en elders in de krijg te land, ter zee en in de lucht, de eeuwige rust schenke".

Kerkberichten.

Week van 2 Juli t/m 8 Juli.

Zo.: Derde Zondag na Drievuldigheidszondag. Tevens feestdag van het bezoek van de heilige Maagd Maria aan Haar Nicht Elisabeth.

De gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags te komen biechten.

ST. ANNA-KERK. CATHEDRALE Otrabanda.

Pastoor: M. J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis.
19.— Lof

Weekdagen:

H. Missen om 5.30, 6 en 6.30 uur.
Do.: 8.30 Pontificale H. Mis. Om 19 uur Lof.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis. Iedere avond om 19 uur Rozenhoedje.
Biechten: 's morgens na de H. Mis, op verzoek en na 16 uur.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai.

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P., tel. 2170.

spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Lof

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.).
6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.45 Congregatie voor de meisjes.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 6.—, 6.30 en 7 H. Missen Iedere dag om 19 uur Rozenhoedje.
Biechten: Na de H. Mis, Zaterdag tussen 16 en 18 uur, en 's avonds na Rozenhoedje.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler O.P. tel. 2413.

Zondag:

5.— H.Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis met zegen van het Allerheiligste.
19.— Lof

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere dag om 19 uur Lof.
Do.: De gehele dag gelegenheid om te biechten tot 17 uur.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis.
19.— Lof.
Biechten: na Lof. Zaterdag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL. Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967. **spreekuur:** 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.— H.Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Gezongen Hoogmis door het Nederlands Mannenkoor.
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Wo.: om 8 uur Plechtige heilige Mis met Te Deum bij gelegenheid van de onafhankelijkheidsdag van Venezuela. Preek te houden in het Spaans door Aalmoezenier A. Deelen.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Za.: 7.— Eerste H. Communie der kinderen; om 17 uur H. Vormsel toedienen.
Za.: 7.— Kindermis
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7 — 9 uur behalve Zondag.

Zondag:

5.30 H. Mis.
8.30 Hoogmis.
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. **Za.** van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Julianaplein.

Pastoor H. Penninx O.P. tel. 1367 spreekuur 7 — 9 uur (behalve Zondag).

Zondag:

5.— H.Mis.
8.— Hoogmis
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Za.: 7.— Eerste H. Communie der kinderen.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zaterdag van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GESTICHT.

Zo.: 7.— H. Mis; 16 — Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.
Do.: 17 tot 18 uur Aanbidding voor de vrede.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen 10 7.15 — 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.